

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๓๑ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๐

มีธรรมเป็นเบรคห้ามล้อไว้บ้าง

เมืองไทยเราคนตั้ง ๖๓ ล้านคน ทำอะไรอย่าเหยาะๆ แหยะๆ นะเสียดชาติของเราเอง ให้ชาติอื่นเมืองอื่นเขาดูถูกเหยียดหยาม เหมือนคนไทยไม่ใช่คน อย่าให้ใครดูถูกได้ เขาก็คนเราก็คคน ให้เทียบหน้าเทียบตากันไปซิ ต่ำกว่าเขาไม่ได้นะ ที่ว่าปี ๒๕๕๐ เป็นจริง ๆ นะเรา จะว่ารักชาติสงวนชาติก็ไม่ผิด มันเป็นอยู่ในใจ มันเป็นมาตั้งแต่เป็นฆราวาสนะ หากเป็นไม่มีใครบอกใครสอน พวกผ้าถุงผ้าห่มนี้ พอกับแม่ไปซื้อผ้าผ้าถุงผ้าอะไร แต่ก่อนเขามีผ้าโสร่งผ้าควบ เมืองไทยเราทอดด้วยมือ ๆ แม้แต่ทอดด้วยมือในเมืองไทยเราเองก็ตาม ย่นเข้ามานี่ ถ้าเป็นของแม่ทอดเองเอามาใช้หมด นั่น เป็นอย่างนั้นนะนิสสัยอันนี้ ไปหาซื้อคนอื่นเราไม่มีฝีมือ บอกแม่ด้วย เอ้า แม่ทอดมาทอดยังไงทอดมาจะนุ่มให้หมดเราว่า คนอื่นทอดไม่ใช่มือแม่ เนอะ มันสงวนขนาดนั้นนะ

แล้วขยายออกไป ๆ ถึงเมืองไทยของเรา เอะอะก็เหยียบหัวไป ๆ รู้สึกมีอะไรในใจอยู่นะ อย่างปี ๒๕๕๐ เมืองไทยเราจะจมจริง ๆ เพราะผู้นำเลว ผู้นำระยะนั้นนั้นเลวมาก เลวมาเป็นลำดับมาถึงจุดนี้ ไม่ใช่จะมาเลวแต่ปี ๕๐ อย่างเดียว คือมันเหยียบกันมา ๆ ใครมาเป็นผู้นำก็มาคดมาโกงมารีดมาโกง กางพุงมาพร้อมมากินกิน หมดดับหมดปอดพี่น้องทั้งหลายแล้วไม่มีแล้ว เอ้า ตั้งขึ้นใหม่มากินใหม่ ตั้งท้องขึ้นมาพร้อม ท้องกางมาพร้อมแล้วจมมา ๆ จนกระทั่งถึงปี ๒๕๕๐ นั้นจะจมจริง ๆ ประหนึ่งว่าไปไม่เหลือลงไปหมด ในจิตของเรานี้กระเทือนมาก

แต่ก่อนเราไม่เคยสนใจ หน้าที่การงานทางพุทธศาสนาทำให้เต็มเม็ดเต็มหน่วย ทางโลกทางสงสารมอบให้เขา ไม่เคยไปเกี่ยวข้องเลย แต่ที่นี้อยู่ด้วยกัน เสียงทางไหนเข้ามาเสียงทางนี้เข้ามา เข้ามาหาหูเรานี้แหละ หูอยู่กลางเมืองไทยนี้ เป็นพระก็เป็นพระ อยู่กลางเมืองไทย ดังเข้ามา ๆ มันจะลุ่มจะจมจริง ๆ อ้าวทำไงกัน ที่นี้เหมือนหนึ่งว่าเป็นภาพพจน์ขึ้นมาในใจ คนไทยทั่วประเทศ หมูหมาเปิดไก่อ หัวจ๋อลงไปสู่ทะเลแห่งความลุ่มจม นี้ละติดนะ สะเทือนใจมาก เป็นใจปุ่ย่าตายายของเราพาถ่อพาพายมา ลูกหลานไทยก็สะดวงสบายมาเป็นลำดับ สมบูรณ์พูนผลไม่เดือดร้อนอะไร แต่มาระยะนั้นนี้ ลูกหลานไทยมันเป็นยังไง

ปุ่ย่าตายายก็ล่วงไป ๆ แทนที่ลูกหลานไทยเราจะฟื้นต่อมรดกให้สูงส่งขึ้นไป ทำไมเหยียบย่ำทำลายมรดกของปุ่ย่าตายายให้ลุ่มจมอย่างนี้ เป็นอย่างนั้นนะ แล้วทำไถเอาที่นี้ลุ่มจม ใครทำให้ลุ่มจม นั้นเอาอีกนะ มันพิจารณา ปุ่ย่าตายายไม่ได้พาให้ลุ่มจม พาถ่อพาพายมา เป็นความสะดวงสบาย ตกมารุ่นลูกหลานไทยเรานั้นเหยียบย่ำทำลาย

ให้ล้มให้จม คนทั้งประเทศมีแต่ลูกหลานไทยเหยียบประเทศของตนเองให้จมไปหมด หมูหมาเปิดไก่อีกจะจมไปด้วยกัน ทำไงกัน เราที่คิดอยู่เต็มหัวใจก็เป็นลูกหลานไทยอีกเหมือนกัน เราก็นักปล้นคนหนึ่ง แน่ะ ออย่าว่าแต่พี่น้องทั้งหลาย เราก็นักปล้น ทำไถถึงปล้น

ไม่มีใครมาทำลายชาติใหญ่ขนาดไหนก็ตามเขาก็อยู่เป็นสภาพของเขา เขาไม่เคยมารังแกบีบบังคับไฟให้บ้านเมืองของเราล่มจม ครั้นมองดูแล้วรอบข้างมีแต่คนไทยของเรา รอบข้างนี้เป็นมหาโจรปล้นชาติไทยของเรา ปล้นยังไถ ก็คือความไม่รู้จักประมาณ ความฟุ้งเพื่อเห่อเหิม ความลืมนื้อลืมตัว นั้นละเป็นมหาโจรเหยียบย่ำเข้ามาๆ เอาแต่ตัวอย่างอันเลวร้ายมาให้ลูกให้หลานสืบต่อกันไป มันก็มีแต่ไฟแต่ไฟเผาบ้านเผาเมืองเผาชาติของตนเองไม่รู้สึกรู้ตัว นั้น เเผาเข้ามาๆ สุดท้ายปี ๕๔๐ มองไปที่ไหนเหมือนว่าไบไม้เหลือไปหมดนะ เอ๊ ยังไถกัน ฟังเสียงมาจากไหนมีแต่เรื่องผลลบบๆ รอบตัวมีแต่ผลลลบ จนกระทั่งเข้าไปถึงบัญชีใหญ่ในเมืองไทย เราเอาขนาดนั้นนะไม่ใช่ธรรมดา

เป็นพระก็จริงแต่หัวใจเป็นคนของชาติจะไถไถ ก็ต้องหวังชาติของตัวเองเป็นธรรมดา ตามเข้าไปสืบเสาะถึงเรื่องบัญชีเงินในนั้น ที่นี้ต้นเหตุที่จะเอาใหญ่นะ เงินในบัญชีก็ไม่ค่อยมี มีหน้าซ้ำจะรวมบัญชีอีก ที่ว่ารวมบัญชี มันมีบัญชีใหญ่อยู่อันหนึ่ง มันบอกว่ารวมบัญชีคือมันจะเอาอันใหญ่่นั้น แต่มันใช้โวหารต้มเฉยๆ ใช้โวหารต้มดับไตประชาชนเรา เรารู้ทันทีเลยที่ว่ารวมบัญชี คือกินหมดๆ แล้วจะเอาบัญชีใหญ่ คือบัญชีนั้นไม่มีใครแตะต้องได้เท่าที่ทราบมาโดยลำดับ ในระยะนั้นจะขอรวมบัญชี ทางนี้ขึ้นเลยทันทีเพราะมันสะเทือนแรง

รวมบัญชีอะไร เงินเหล่านี้ปุ๋ยตายายเราเก็บหอมรอมริบมาไว้เพื่อลูกหลานไทยทำไมลูกหลานไทยจะเป็นยักษ์เป็นผีเสียเองไปกินเงินในบัญชีใหญ่ ให้รวมๆ อุบายของมันให้รวม มันจะมากิน ไถให้รวมขึ้นเลยนะที่นี้ เลยกลายเป็นหลวงตาเกี่ยวกับการบ้านการเมืองไป นี่มันเป็นการส่วมการถาน เราชำระล้างต่างหากนี้ มันว่าเราเป็นการบ้านการเมืองไถยังไถ เราทำอะไรพิจารณาโดยธรรม เราไถได้เป็นแบบโลกนี้ละ จะคัดค้านต้านทานอะไรเป็นธรรมทั้งนั้น

เพราะฉะนั้นเวลาออกทางไหนไม่เห็นใครค้านมา ถ้าลงได้ออกแล้วพิจารณาเรียบร้อยแล้ว มันขัดมันขวางมันทำลายกันยังไถบ้าง ที่นี้จะต้านทานกันวิธีไหนมันก็ออกละชิตีนี้ นั้นละเรื่องราวมัน เอา จะช่วย ปราบกฏว่าไบไม้เหลือไปหมดเมืองไทยเราระยะ ๕๔๐ มองดูอะไรไม่มีของดีเลยเพราะต่างคนต่างทำลาย บทเวลามันจะจมมันจมหมด

ทั้งประเทศซิ คนนั้นทำลายคนนี้ทำลายเจียบๆ บทเวลาจะจมจะจมทั้งประเทศดูได้ไหม ละ เตื่อร้อนมาก เราจึงได้ประกาศขึ้นมาด้วยความเป็นห่วงเป็นใยชาติไทยของเรา

ศาสนาก็อยู่ในเมืองไทย สूरุ่ยสूरุ่ยๆ ก็อยู่ในเมืองไทย ยักษ์ใหญ่ความสूरุ่ยสूरุ่ย อยู่ในเมืองไทย ก็เอาธรรมเข้าไปชะล้างละชิ ศาสนาก็อยู่ในเมืองไทยนี่นะ รู้จักประมาณ นั้นละจึงได้ช่วยพี่น้องทั้งหลาย พี่น้องทั้งหลายเราก็ชมเชยนะ พอว่า เอา จะช่วยเท่านั้น ก็พริบ ต่างคนต่างช่วยกันไม่ได้นอนใจ ทองคำนี้เราได้ตั้ง ๑๑,๕๔๙ กิโล ฟิงชิ ทองคำที่ช่วยชาติคราวนี้ได้ ๑๑,๕๔๙ กิโล ของง่ายเมื่อไร ไปหาที่ไหนได้ง่ายๆ หากจากเมืองไทย เราตัวเก่งๆ สूरุ่ยสूरุ่ย ไปหยิบกระเป๋ามันฉีกออกมาค้นหาเงินหาทองได้มาโกยออกมา เข้าคลังหลวง มันเป็นอย่างนี้ไง นันละเรื่องราว

เราได้ทองคำมาตั้ง ๑๑,๕๔๙ กิโล หาที่ไหนได้ ก็เด่นขึ้นมาแล้ว เมืองไทยเป็นผู้ทำลาย เมืองไทยเป็นผู้ยกตัวเองขึ้นก็สมเหตุสมผลแล้ว เวลานี้เมืองไทยกำลังยกตัวเอง ขึ้น ทองคำก็ได้ ๑๑,๕๔๙ กิโล ยังจะได้อีกนะเรายังไม่ปิดปาก จะรบกวนอดอดอันขอพี่น้องทั้งหลายเข้าสู่เมืองไทยเรา ทองคำเป็นหัวใจของชาติ เป็นเครื่องประดับชาติทั้งประเทศ ขอให้มืทองคำอยู่ภายในประเทศของเรา หลักใหญ่อยู่ตรงนี้

ธรรมะคิดละเอียด อย่ามาว่าซู่ๆ ไม่ได้นะ ไม่เป็นเรา เอาธรรมมากลั่นกรองๆ มันบกพร่องตรงไหนๆ ตามแก้ตามไข นันละที่พาพี่น้องทั้งหลายเดิน จึงได้ทองคำพิน ขึ้นมาอีกตั้ง ๑๑,๕๔๙ กิโล ยังจะได้ ๕๐ กิโลอีกนะ ๑๑,๕๕๐ กิโล จวนแล้ว เอามานะ แล่น้อย่ามานอนใจ กระเป๋าไหนมีทองคำเอามาฉีกดู ต้องอย่างนั้นชิ เต็ดอย่างนั้นจะเป็นอะไร เสียหายอะไร เต็ดคือว่าฉีกกระเป๋าเอาทองคำเข้าสู่คลังหลวง มันเสียหายที่ตรงไหน กระเป๋าไหนมีทองคำเอามาดู เราจะฉีกเอาทองคำแล้วโยนกระเป๋าเข้าป่า ทองคำเอาเข้าคลังหลวงจะว่าไง ก็ได้มากตั้ง ๑๑,๕๔๙ กิโล เด่นไหมละทองคำเรา ทองคำจำนวนนี้มีค่าเท่าไร มีน้ำหนักเท่าไร เข้มแข็งขนาดไหน ซึ่งต้านทานชาติไทยของตนไว้ได้

ใครจะมาค้ามาขายอะไร เขาเห็นทองคำเปิดอ้ารับเอาไว้เป็นเครื่องรับรองชาติของตัวเอง ทางมันก็กว้างออกละชิ การทำมาค้าขายก็สะดวกขึ้น ส่วนดอลลาร์เรา ยอมรับ ได้เพียง ๑๐ ล้านสองแสนกว่า ที่เข้าคลังหลวงเรียบร้อยแล้ว ส่วนทองคำนี้ใครแตะไม่ได้ เราไม่เหมือนใคร เพราะช่วยพี่น้องชาวไทยเราด้วยความเป็นธรรมและเมตตาครอบตลอดเวลา บาทหนึ่งเราไม่เคยแตะฟิงชินะ ท่านจะไปหาที่ไหนผู้นำบริสุทธิ์ขนาดนี้ ทองคำมีเท่าไรๆ เข้าหมดไม่ให้แยกให้แยะ

ดอลลาร์ที่แรกก็เข้า ครั้นต่อมานี้เงินไทยเราไม่พอใช้ เนื่องจากว่าเราหยุดการเทศน์ช่วยชาติแล้วเงินไทยก็ร่อยหรอลง รายได้จากการเทศน์ไม่ค่อยมี แต่คนที่มา

ขอร้องความช่วยเหลือมันเต็มบ้านเต็มเมือง คนให้ ๆ ที่สุดเงินไทยก็จะไม่มี ก็เลยไปคว้าเอาเงินดอลลาร์เข้ามาช่วยกัน เดียวนี้ดอลลาร์เข้ามาหาเงินไทยนะ รวมเข้ามาหาเงินไทยเพื่อช่วยชาติของเรานั้นแหละ มันของง่าย ๆ หรือ ออกจะแตกถ้าพุทธธรรมดาแบบโลก ๆ เราช่วยโลกนะ แต่เราช่วยด้วยความเมตตา ไม่มีอะไรที่เราจะตะ แสบบาทหนึ่งเราไม่มีขนาดนั้นละผู้นำของท่านทั้งหลายด้วยความเป็นธรรม ธรรมนำโลกนำอย่างนั้น ถ้าโลกนำโลกจม ๆ ไปเท่าไรไหลไปทางนั้นไหลไปทางนี้ แตกซึ่มไปหมด หมดไม่มีเหลือพอจะเข้าโองเหลือเท่ากำเดียว นอกนั้นก็กระจายไปหมด ของเราไม่มี มีเท่าไรเข้าหมด ๆ

เราเป็นคนสั่งการเอง ใครเคลื่อนไหวไม่ได้ พูดอย่างนั้นนะ ทองคำเหมือนกันทุกบาททุกสตางค์จะเข้าหมด เก็บได้ที่ไหนก็เอามา คนที่มาเกี่ยวข้องกับทองคำต้องเป็นหัวใจเดียวกับเรา เป็นอื่นไปไม่ได้ คนนั้นถ้าลงเราได้จับได้แล้วไล่ออกเลย ไม่ให้เข้าใกล้ นะ เราไม่มีใกล้มีไกลมีญาติมีมิตร มีธรรมอย่างเดียวเป็นญาติมิตรซึ่งเป็นพึ่งตายได้ทั่วโลก เราเอาอันนี้มาปฏิบัติ เราทำอย่างจริงจังทุกอย่าง ทองคำเราก็ได้ถึงขนาดนั้นแล้ว ก็เด่นแล้วทองคำเรา ดอลลาร์ก็หนุนกันเข้าไป นอกจากนั้นเงินไทยเราออกช่วยเหลือก่อสร้างต่าง ๆ ทั่วประเทศไทย

เวลานี้ที่ยังจุดใหญ่ ๆ ก็คือภูเขี้ยว ๑๑ ล้าน โรงพยาบาลนะ โรงพยาบาลภูเขี้ยว ๑๑ ล้าน โรงพยาบาลแวงน้อย ๑๑,๕๕๐,๐๐๐ บาท ทางอำเภอคำม่วงนี้ ๘ ล้าน สร้างที่ว่าการอำเภอให้เขาทิ้งหลังเลย เพราะเขาไปหาเราเอง คือเราไปนั้นเขานิมนต์เราไปเราก็ได้ไปดู เขาเล่าให้ฟังสภาพของที่ว่าการอำเภอ ชำรุดทรุดโทรมมากแล้วอยู่ลึก ๆ เขาให้ขยายออกมาที่กลางแจ้งให้คนเข้าออกได้เป็นทางส่วนรวม เข้าหาที่ว่าการอำเภอได้ง่าย ประชาชนเข้าได้ง่าย อันนั้นเข้าไปลึก ๆ เขาจะมาสร้างที่ใหม่นี้

ตอนที่เขาส่งเขาก็ไม่บอก ให้เขาเลือกเองเราว่างั้น เขาก็มาเลือกเอานี้เป็นทำเลที่เหมาะสมมาก พอสร้างขึ้นมาแล้วเกิดเรื่องราวขึ้นมา เขาก็แก้แค้น เอาเราเป็นหลักฐานพยาน เป็นตัวอำนาจก็ได้ไม่ผิด ว่าไม่ค่อยลงกัน คนหนึ่งให้สร้างที่เก่า คนหนึ่งให้สร้างที่ใหม่ เลยยุ่งกัน นายอำเภอเพื่อปลดเปลื้องมลทินก็ต้องเอาเราไปเป็นตัวประกัน นิมนต์เราไปดู ประชาชนเขาว่าอย่างนั้น คนนั้นว่างั้น คนนี้ว่างั้น แล้วทางอำเภอส่วนใหญ่จะสร้างจุดนี้ ที่นี้เมื่อมันมีขัดแย้งข้องกันอยู่ก็เหมือนก้างขวางคอ กลืนไม่สะดวกแหละ เราก็ต้องไป

ไหนที่เก่าสร้างที่ไหน ที่ใหม่จะสร้างที่ไหน เขาก็บอกว่าที่ใหม่จะเอาตรงนี้ ที่เก่าเป็นอย่างนั้น ๆ เราก็ดูทั้งทางนั้นทางนี้ เอาที่นี้ นั่นเราชี้เลย ที่นี้เป็นศูนย์รวม ทางเข้ามาที่นี้ก็เข้ามาที่ว่าการอำเภอ นั้นไม่มีทางเข้า เอาตรงนี้แหละ พอเราพูดคำเดียวลัมเลย ใครเป็นคนค้านเดี๋ยวนี้ มันเก่งมาจากไหน ไล่เบียดคนค้าน เจียบ วังเข้าป่าหมดเลย อย่าง

นั่นละเรามา คือนายอำเภอเอาเรามาเป็นตัวประกัน เขารู้ เข้าใจไหม เพื่อเปลื้องมลทินของเขา พอเราไปพูดคำเดียววากๆ มันก็แตกละซิ หนีหมด เอา สร้างตรงนี้ เท่านั้นพอ พวกนั้นล้มไปหมด นี่ละอะไรก็ต้องเอาเราเป็นตัวประกัน มันก็เหมาะสมจริง ๆ ที่เขาจะสร้างอำเภอใหม่ เหมาะสมแล้ว เอาตรงนี้ เอา ใครค้ำค้ำมาเวลาหลงตาบ้วยังอยู่นี้ จะตีปากมันเสียวันนี้ มือก็เอามาด้วยจะฟาดปากคน เรารู้ เจ็บเลย ปากเขาก็เก็บเจ็บ ไม่พูดอีกเลย ก็เลยสร้างขึ้นมา อย่างนั้นละช่วยโลก

ที่อื่นที่ใดขอเต็มหมด เราพักเอาไว้ๆ ยังไม่ให้นำเข้ามาในวงการจำเป็นที่เรากำลังสร้างอยู่ เมื่อเสร็จเรียบร้อยแล้วรายไหนที่เป็นอันดับหนึ่ง ซึ่งมีความจำเป็นควรจะได้ก่อนเพื่อนก็เอารายนี้เข้ามา อันดับสอง อันดับสามเข้ามาอย่างนี้เรื่อย ๆ ไม่ใช่จะสู้สู้สู้สู้ ทำให้ไป เราต้องเรียงลำดับความจำเป็นอันดับหนึ่ง อันดับสอง ทำอย่างนั้นเรื่อยมา สร้างโรงพยาบาลตึกไหนๆ ก็แบบเดียวกัน โรงพยาบาลไหนที่จำเป็นมากกว่าเพื่อน เอา โรงนั้นๆ เรื่อย ทั่วประเทศไทย ไม่ใช่เขามาขอก็ให้ๆ เราไล่เบี้ยถึงเหตุถึงผลก่อนที่จะให้ๆ เพราะเงินทองเหล่านี้ออกมาจากหัวใจประชาชนที่รักแค้นรัก เขายังลากออกมาให้เราออกช่วยชาติบ้านเมือง เราก็ต้องพิจารณาซิ นี่ละเรื่องราวเป็นอย่างนั้นนี่ก็เข้าพรรษาแล้ว บรรดาพี่น้องชาวพุทธเราทุกคนให้ตั้งหน้าตั้งตาเข้าใกล้ชีวิตติดพันกับธรรมนะ อย่ามีแต่โลกสกปรกล้วนๆ กินไม่พอกินไม่อิ่มตายทิ้งเปล่าๆ นะ ให้มีอรรถมีธรรมเป็นเบรคห้ามล้อไว้บ้าง ควรจะเร่งก็ธรรมพาเร่ง ควรจะเป็นเบรคห้ามล้อก็ธรรมพาห้ามไม่เสียหาย ถ้าให้กิเลสเดินแล้วเรียบหมดเลยไม่มีเหลือละ ให้ธรรมพาไปธรรมจะมีความรู้ จักประมาณ ให้พากันปฏิบัติหน้าที่การงานของตนอย่าชี้เกียจชี้คร้านท้อแท้อ่อนแอ อย่าเป็นคนสุรุ่ยสุร่ายใช้จ่ายไม่หยุดไม่ถอย

เงินทองไม่ใช่拿來หาสมุทรทะเลนะ หมดได้ หมดก็คือเรานั้นละเป็นยักษ์เป็นผี กินสมบัติของตน คนนั้นก็สมบัติของตน คนนี้สมบัติของตน สมบัติของชาติมันก็จมไป ได้ ต่างคนต่างเอาไฟเผาเข้าไปๆ ให้พากันประหยัดมัธยัสถ์ อย่าเป็นบ้ากับชาติอื่นเมืองอื่นเขา เห็นเขาเอาอะไรมาคว่ำมับๆ ใช้ไม่ได้นะ เราเป็นชาติไทยของเราทั้งชาติต้องรู้จักตัวเองเป็นเนื้อเป็นหนังของตัวเอง อะไรจะควรยึดมาเป็นคติมาเป็นแบบเป็นฉบับเอามา ไม่ใช่ว่าเขาสู้สู้สู้สู้หัว อันใดควรซื้อค่อยซื้อ อันใดไม่ควรซื้ออย่าไปซื้อสู้สู้สู้สู้หัวนะ เห็นอะไรตกเข้ามาซื้อๆ

เมืองไทยเราเป็นนักฟุ้งเฟ้อเห่เหิม เพราะเคยสมบูรณ์พูนผลมาตั้งแต่ปู่ย่าตายายไม่เคยอดอยากขาดแคลน แต่เวลาเหตุการณ์รอบด้านเข้ามาอย่างปัจจุบันทันด่วนนี้ แก้มัดตกแก้มัดทันมันก็เสียละซิตรงนี้ เมื่อแก้มัดทันเราก็ต้องจมเป็นฝ่ายเสียหาย ต้องให้พากันพิจารณาให้ดี วันเข้าพรรษาแล้วก็ให้พากันตั้งหน้าตั้งตา ให้มีความสัตย์ความจริง

ต่อตนเอง อย่างน้อยในสามเดือนนี้ เอา ใครจะทำยังไงให้ทำอย่าให้ขาด การทำบุญใส่บาตรแม้แต่รายเดียวคนเดียวก็เอา ได้ใส่บาตรวันหนึ่งองค์เดียวก็เอา ไม่ให้ขาดการให้ทานในวันนี้ ๆ แล้วงานอะไรที่มันเกี่ยวข้องกับเราอันเป็นความเสียหาย กินเหล้าเมาสุรา การพนันขันต่อเหล่านี้ให้ปัดออก ๆ ให้หมด เพราะเหล่านี้เป็นสิ่งทำลาย ได้มาด้วยความเพลิดเพลน เสียไปเป็นเงินเป็นทองใช้ไม่ได้นะ ให้พากันคิดกันอ่านบ้าง

ไม่มีใครจะรู้จักประมาณยิ่งกว่าศาสนา ไอ้ที่มันเลอะ ๆ เทอะ ๆ มันกาฝากมหาภัยเข้ามาแฝงศาสนาต่างหาก เรื่องศาสนานี้แน่นหนามั่นคงมาก ดังที่เราได้คัดค้านด้านทานในวงศาสนาด้วยกัน คนอื่นไม่มีใครละที่จะคัดค้านด้านทาน ก็มีหลวงตาบัวคนเดียว จะมาจากที่ไหนรอบด้านในเมืองไทยของเรา เข้ามาอะไรถ้าขัดต่อหลักธรรมหลักวินัยหลักศาสนาเราจะออกรับทันที ด้านทานกันเลย อันไหนเป็นคุณเราก็ไม่ว่า เพราะเราก็หาคุณอยู่แล้ว ถ้าอะไรที่เป็นโทษเป็นภัยต่อชาติบ้านเมืองต่อศาสนาเราคัดค้านเลย คัดค้านมาตลอดก็ไม่เห็นมีใครมาค้านเรา

ก็มีตั้งแต่จะลักลอบมาฆ่าเรา ไปจ้างผู้จ้างคนจ้างใครบริษัทบริวารของเขา หนึ่งให้เรายอมรับเขา ให้เป็นไปตามฝ่ายเขา สองอย่าคัดค้านเขาอันหนึ่ง ให้เป็นไปตามฝ่ายเขา ถ้าไม่เป็นแล้วทำไง เอ้า จัดการเอาหลวงตาบัวมาฆ่าเสียพวกเราจะได้ดำเนินสะดวกตกลงกันจะมาฆ่าเรา ที่นี้เวลามาประชุมกัน ลูกน้องบริษัทบริวารมาประชุมกัน ครั้นเวลาประชุมแล้วบริษัทบริวารคนดีก็มีคนชั่วก็มี รวมกันแล้วสุดท้ายพวกบริษัทบริวารทางคนดีมีอยู่มากค้ำขึ้นมา โอ้ นี่คือร่มโพธิ์ร่มไทร หลวงตามหาบัวเป็นร่มโพธิ์ร่มไทร พุดคำไหนเด็ดขาด ๆ เพื่อชาติบ้านเมืองเพื่อศาสนาทั้งนั้นไม่มีอะไรเสียหาย ถ้ามาทำลายต้นโพธิ์ต้นนี้แล้วเมืองไทยเราจมทั้งชาติทั้งศาสนา นั้น ทำไม่ได้ค้ำกันมาอย่างนั้น มีอย่างนั้นแหละ

ไอ้เรานี้เฉย เราไม่มีอะไรกับใคร เขาจะฆ่าก็ตายหลวงตาบัวตายทั้งองค์ ยังอยู่หลวงตาบัวทั้งองค์ทำความดีตลอด เราไม่เคยสนใจกับเรื่องความเป็นความตาย ใครจะมากองกรรมจองเวรกับเราก็ไม่มี เราไม่มีกรรมมีเวรกับใคร เราทำประโยชน์ให้โลกเท่านั้น แล้วเรื่องเหล่านี้ก็ค่อยสงบไป อยู่ที่ลึก ๆ ก็มี มีเราก็เฉย ไม่มีเราก็เฉย เราไม่มีอะไรกับใคร เอา ฆ่าก็ฆ่าไปซิเราไม่มีอะไรกับใคร คนบริสุทธิตายมันก็ตายด้วยความบริสุทธิ คนชั่วยังมีชีวิตอยู่มันก็ชั่ว ตายไปมันก็ชั่ว อันนี้มีชีวิตอยู่ก็ทำความดีตลอดมาตายไปแล้วก็ไปทางดีตลอด หรือจะไปทางไหนไม่ต้องมาตัดสินให้เรา เราบอกแล้วว่าเราตัดสินของเราเองแล้วตั้งแต่วันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ฟาดกิเลสตัวเป็นภัยต่อเราเองขาดสะบั้นลงไป ตั้งแต่นั้นไม่มีอะไรเข้ามาเกี่ยวข้อง มีแต่ทำประโยชน์ให้ชาติบ้านเมืองเท่านั้น ให้ท่านทั้งหลายจำเอา

เราทำอยู่ทุกวันนี้เราไม่ได้ทำเพื่อเรานะ เราทำเพื่อโลกทั้งนั้นละ บาทหนึ่งเราไม่เคยแตะ จึงเรียกว่าทำประโยชน์เพื่อโลกนั่นเอง เขาจึงเขียนติดไว้นั้น ก็เพราะเห็นการกระทำของเรา มีมาเท่าไรมา ไหลเข้ามานี้ก็ไหลออกพร้อมๆ กัน เราไม่เก็บสำหรับวัดนี้ นี่เราไปกรุงเทพได้ ๒๐ วันหรือเท่าไร พวกโรงพยาบาลเขามาขอตั้งเกือบ ๕๐ โรง ฟังซินะ โรงพยาบาลแต่ละโรงๆ มาเอาของในโกดังนี้เกือบ ๕๐ โรง ตอนที่เราไปกรุงเทพเพียง ๒๐ กว่าวันเท่านั้น โรงพยาบาลมาขอตั้งเกือบ ๕๐ โรง เรามาเมื่อวานเราเข้าไปอ่าน เป็นยังไงตอนที่เราไปกรุงเทพกลับมานี้มีใครมาเกี่ยวข้องกับโกดังที่เราเก็บของไว้มากน้อยเพียงไร เราก็คงไปดู ไปดูทางโรงพยาบาลมาขอตั้งเกือบ ๕๐ โรง ฟังซินะ ๒๑-๒๒ วันเราไปกรุงเทพ โรงพยาบาลมาตั้งเกือบ ๕๐ โรง นั่นเห็นไหม

เราอยู่นี้ก็มา แต่เราก็ไม่ค่อยนัก แต่เวลาเราไปแล้วเป็นเวลาเท่านั้นเท่านั้นแล้วกลับมาเป็นยังไงบ้าง นี่เขาก็มาติดต่อขอจากนี้ วัดพระเป็นผู้จัดการทางโรงไฟฟ้างค์ทางศาสดาเป็นผู้จัดการให้ องค์ใดมาอยู่รับหน้าที่นี้หมดเลย จัดให้ๆ เสมอหน้ากันหมด เวลาจะไปก็เติมน้ำมันรถให้ทุกคน นี่เราก็มีปั้มน้ำมันเอาไว้ จะหาความสะดวกจากไหนในวัดต่างๆ เราอยากยกนิ้วได้เลย วัดไหนเอามาแข่งวัดป่าบ้านตาดที่เป็นนักเสียสละนะ เสียสละทุกด้านทุกทางไม่มีความเสียตาย มีแต่ความเมตตาครอบไปหมดเลย เอาหมดเป็นหมดยังเป็นยัง

บางที่เขาผู้ที่เก็บเงิน เราส่งจ่ายนั้นจ่ายนี้ เอาไปเอามาเงินหมดแล้ว หือหมดแล้วหรือ เอา พักไว้ก่อน สักเดี๋ยวเอาอีกไม่ค่านึงเงินว่าหมดว้ายังนะ เอาอีกๆ เรื่อยอยู่อย่างนั้นละ เราไม่เอาอะไรนี้ ตั้งหน้าตั้งตาทำด้วยความเมตตาต่อโลก คิดดูไปตามถนนหนทางเขามาขายดอกไม้ มีดอกไม้หอมดูซินะ นั้น ไฟเขียวไฟแดงเขาจะมาขายดอกไม้ ไม้ให้มากละ ให้คนละเล็กละน้อยเฉลี่ยกันไป ให้คนละสามร้อยๆ ที่เขามาขายดอกไม้ ดอกไม้เขาขายพวงละ ๑๐ บาท เวลาเราให้ให้คนละสามร้อยๆ อย่างนี้ตลอดเลย เป็นอย่างนั้น ไปที่ไหนเขาทราบหมด รถหลวงตาบ๊วไปที่ไหนเขาทราบกันทั้งนั้น เหมือนเอาเงินหวานไปเลย นี่ละอำนาจความเมตตา

เราจะไปทางไหน เช่นอย่างเราไปกรุงเทพกลับมา นี้ พวกตำรวจพวกอะไรที่เขาไปรอรับ เขาไปถึงขอนแก่นนู่นนะเขาไปรับเรา รถเราก็มีอยู่แล้วรถนำเรา เราไม่ต้องการบอกว่าไม่ให้ยุ่งเหล่านี้เขาก็ไม่ฟัง พวก ต.ช.ด. เขาจัดคนของเขามาตั้งเท่าไร ร่วม ๒๐ ละมังพวก ต.ช.ด. รักษาวัดนี้นะ เขาทำของเขาเอง เรบอกเท่าไรเขาไม่ฟัง เขาฟังนายเขา นายเขาสั่งไว้อย่างนั้นเขาก็ทำตามนายเขา เขาไม่ได้ทำตามเรา เราก็ไม่ทราบว้าไรหมดอำนาจก็ปล่อยเลย นี่เขาก็รักษา ที่นี้เวลาเราไปไหนมาไหนเขาไปรอรับที่ขอนแก่นขอนแก่นนู่นนะ น้อยเมื่อไร รถเราก็มีรถนำเรา แต่เขาไม่สนใจรถนำ เขาไปของเขา

ต่างหาก พอไปแล้วคนนั้นเท่านั้นคนนี่เท่านั้น ๆ หมดเลย เป็นอย่างนั้นนะเรา แล้วใครจะไม่อยากไป

อำนาจความเมตตา หมดเป็นหมดยังเป็นยัง เราไปที่ไหนเราทำประโยชน์ทั้งนั้น เอา หมดก็หมดเพื่อประโยชน์ทางนั้น หมดก็หมดเพื่อประโยชน์ทางนี้ ยังไว้อยู่ก็ยังไม่ไปเพื่อประโยชน์ แน่ เราไม่ได้มีการเก็บนี้ เอาเท่านั้นละพูดวันนี้. พวกกันตั้งอกตั้งใจจะเข้าพรรษา ให้ต่างคนต่างมีจิตมีใจใกล้ชิดติดพันกับบรรดากับธรรมกับบุญกับกุศล มีความสัตย์ความจริงมัดตัวเองนะ ถ้าปล่อยให้กิเลสแล้วหมดเลย หมดเนื้อหมดตัวไม่มีสมบัติอันดีงามเข้าสู่ใจ จะมีแต่พุงกางไว้กิน ๆ ไปแล้วตายแล้วเน่าเฟะไม่เกิดประโยชน์ บุญกุศลไม่ได้ทางใจแล้ววิบหายนะ ไม่มีเครื่องสืบต่ออันดีงาม

กินลงไปมันแค่ว่า พอตายแล้วพุงพังไปด้วยกันหมดไม่มีเหลือ แต่บุญกุศลนี้เข้าสู่ใจ ใจไม่ตาย ใจไม่เน่าไม่เฟะ ขออันนี้เข้าสู่เสริมอุดหนุนจิตใจ จิตใจจะมีความสง่างามในภพชาติต่อไป พวกกันจำเอานะ คำนี้เป็นคำสอนของพระพุทธเจ้าไม่ใช่คำหลอกลวงโลก เอาละพอ

รับชมและรับฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th

และสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*

และเครือข่ายทั่วประเทศ